

Betoging voor Mensen zonder Papieren op 14 december (16.11.08)

Het dossier rond de nieuwe regularisatiecriteria, onderhandeld en vast gelegd in het regeerakkoord door de partijen van de meerderheid, zit muurvast. Zowel voor de mensen in kwestie als voor de diensten en overheden die met de menselijke en administratieve gevolgen te maken krijgen komt het water aan de lippen. Er moet een dringende doorbraak komen in dit dossier. Vandaar neemt het Antwerpse middenveld, de grote sociale organisaties en vele kleintjes, hierin gesteund door FAM en vluchtelingenwerk Vlaanderen, het initiatief om een nationale manifestatie te houden in Antwerpen onder het motto : belofte maakt schuld. De eis is de uitvoering van het regeerakkoord m.b.t de regularisatie van mensen zonder papieren.

De initiatiefnemers vragen aan alle democratische organisaties onderstaande platform tekst te lezen en te ondertekenen en uiteraard op te roepen voor de manifestatie. Adhesie betuigingen bij Basta!
basta.org@telenet.be

Zondag 14 december : Belofte maakt schuld!

Al drie jaar vragen de mensen zonder papieren in dit land een dringende oplossing voor hun probleem. Ondanks het feit dat ze hier niet mogen zijn, kunnen of willen velen van hen niet terug naar hun thuisland. Omdat ze hier ondertussen al zo lang zijn, goed geïntegreerd zijn en hun kinderen hier naar school gaan. Omdat het nog steeds te gevaarlijk is in hun thuisland. Of omdat ze niets meer hebben om naar terug te keren.

Zonder papieren blijven ze hier echter in de grootste rechtsonzekerheid. Ze mogen niet werken, hebben geen recht op steun, kunnen elk moment teruggestuurd worden, Velen van hen worden slachtoffer van uitbuiting. Zwartwerk aan hongerlonen, huisjesmelkerij of erger. Nochtans willen velen van hen actief meebouwen aan onze maatschappij.

Regularisatie van deze mensen - het geven van verblijfspapieren - zou voor velen een oplossing zijn. Geen collectieve regularisatie, maar papieren geven op basis van goed overwogen en duidelijke criteria. Aan diegenen die het echt nodig hebben.

Dat had het beleid ook begrepen. En ze hebben de mensen zonder papieren in het middenveld, dat de eis ondersteunde - hierover beloftes gemaakt. Eerst zou er een regularisatie komen na de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006. Daarna werd het dossier verschoven tot na de federale verkiezingen van mei 2007. Dan was er de moeilijke regeringsvorming. Tenslotte kwam er in maart 2008 toch een regeerakkoord, waar de belofte voor regularisatie werd herhaald. Die zou er komen voor mensen die al te lange tijd op een definitief antwoord wachtten. Voor diegenen die hier goed geïntegreerd zijn. En voor diegenen die moesten ze papieren hebben - direct zicht hebben op een job.

Minister Turtelboom beloofde een omzendbrief die dit grotendeels zou regelen - tegen mei 2008. Ook die deadline werd niet gehaald, want de regering wou eerst ook een akkoord over andere migratiethema's. Alles werd weer op de lange baan geschoven. De laatste deadline die de beleidsmakers zichzelf oplegden, was 14 oktober 2008.

Maar ook die datum werd niet gehaald. De bevoegde ministers gingen ruzie uit elkaar. Het enige akkoord was dat er geen akkoord gevormd kon worden. De vrees van velen is dan ook dat er ondanks de vele beloftes - geen regularisatie meer komt.

Wij willen hier, vanuit het breed maatschappelijk middenveld op reageren. We roepen op tot een manifestatie in Antwerpen, op zondag 14 december.

Omdat belofte schuld maakt. Een democratische regering kan het niet maken mensen drie jaar zoet te houden met een belofte, die nadien gewoon verbroken wordt. Het regeerakkoord stelde zelfs een oplossing voor. Is het dan onredelijk te verwachten dat er ook een oplossing komt?

Omdat regularisatie een verhaal begint te worden van communautaire tegenstellingen. Walloni zou een collectieve regularisatie willen. Vlaanderen niet. Dat klopt niet. Voorstanders van regularisatie - in Vlaanderen en Walloni - pleiten enkel voor een weloverwogen regularisatie volgens duidelijke criteria. Bovendien zit de tegenstelling hem vooral in welk beleid we willen rond migratie: een sociaal beleid of een rechts-conservatief?

Omdat de media breed berichten over hongerstakers en kraanbezitters, maar het waarom vaak vergeten wordt. Als mensen beloftes worden gemaakt, die keer op keer verbroken worden, gaan ze over tot wanhoopsdaden. Naast de hongerstakers is er ook een veel grotere groep mensen. Mensen die geen actie durven ondernemen, maar enkel bang afwachten. Hopend op een snelle oplossing. Mensen worden ziek van de stress. Wanhoopsdaden worden steeds drier. Nog langer wachten wordt onmogelijk.

Wij pleiten voor een snelle en echte oplossing. Want belofte maakt schuld.

Links

[Belofte maakt schuld](#)

.